U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **D. B.**, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Městský úřad Strakonice**, se sídlem Velké náměstí 2, Strakonice, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 18. 1. 2017, čj. 10 A 139/2015-66,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu se žalobce domáhal u Krajského soudu v Českých Budějovicích jednak určení, že *„zásah žalovaného, spočívající v nepředání spisu sp. zn. MUST/052006/2014/OD/hla, se svým stanoviskem odvolacímu orgánu k rozhodnutí o odvolání ve lhůtě podle § 88 odst. 1 správního řádu byl nezákonný“* (I. petit žaloby), a dále požadoval, aby žalovanému bylo zakázáno v tomto protiprávním jednání pokračovat (II. petit žaloby).

[2] Krajský soud rozsudkem ze dne 3. 2. 2016, čj. 10 A 139/2015-38 žalobu zamítl jako nedůvodnou.

[3] Žalobce napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností, na základě níž Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 21. 12. 2016, čj. 8 As 80/2016-36, napadený rozsudek zrušil a současně odmítl v části I. petitu žaloby (viz odst. [1]). V části, v níž se žalobce domáhal, aby žalovanému bylo zakázáno pokračovat v protiprávním jednání (spočívajícím v nepředání spisu zn. MUST/052006/2014/OD/hla, se svým stanoviskem odvolacímu orgánu) vrátil kasační soud věc krajskému soudu k dalšímu řízení; v této části totiž krajský soud o žalobě nerozhodl a přitom v průběhu řízení o kasační stížnosti vzal žalobce v této části žalobu zpět.

[4] Krajský soud na to usnesením ze dne 18. 1. 2017, čj. 10 A 139/2015-66, řízení v dosud nerozhodnuté části, jež byla předmětem II. petitu původní žaloby (viz odst. [1]), podle § 47 písm. a) s. ř. s. zastavil.

[5] Proti tomuto usnesení krajského soudu se žalobce (dále jen „stěžovatel“) bránil blanketní kasační stížností. Navrhl napadené usnesení krajského soudu zrušit a věc tomuto soudu vrátit k dalšímu řízení.

[6] Stěžovatelova kasační stížnost neobsahovala žádnou konkrétní kasační námitku, z níž by vyplýval okruh přezkumu napadeného usnesení. Nejvyšší správní soud proto stěžovatele vyzval podle § 106 odst. 1 s. ř. s. usnesením ze dne 21. 2. 2017, čj. 8 As 23/2017-14, k doplnění kasační stížnosti o důvody, pro které usnesení krajského soudu napadá. K tomu stanovil stěžovateli lhůtu jednoho měsíce od doručení uvedeného usnesení (§ 106 odst. 3 s. ř. s.). Současně stěžovatele poučil o tom, že nebudou-li vady kasační stížnosti odstraněny a v řízení nebude možno pro tyto nedostatky pokračovat, soud kasační stížnost odmítne.

[7] Usnesení kasačního soudu ze dne 21. 2. 2017, čj. 8 As 23/2017-14, bylo dne 27. 2. 2017 doručeno zástupci stěžovatele, jehož si k zastupování v řízení o kasační stížnosti zvolil. Lhůta k odstranění vad kasační stížnosti marně uplynula dne 27. 3. 2017 (pondělí). Stěžovatel v této lhůtě vytčené vady kasační stížnosti neodstranil.

[8] Kasační stížnost, která neobsahuje uvedení žádného určitého důvodu, pro nějž stěžovatel napadá usnesení krajského soudu, nelze projednat. Tento nedostatek stěžovatel přes výzvu soudu v zákonné lhůtě neodstranil. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. odmítl.

[9] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 11. dubna 2017

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu